

ปัญหาและความต้องการเพื่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม)

ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา

The problems and requirement for development in coconut shell occupational group
Thasap Baan at Thasap subdistrict in Yala province

ปิยะดา มณีนิล¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) และศึกษาความต้องการการพัฒนาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) งานวิจัยเป็นแบบเชิงปริมาณและแบบเชิงคุณภาพ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ โดยใช้สมาชิกในกลุ่มจำนวน 10 คน โดยนำประเด็นปัญหาและความต้องการของกลุ่มผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ในแต่ละด้านมาศึกษาความต้องการโดยละเอียด โดยผลการวิจัยพบว่า

กลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) สมาชิกเป็นเพศหญิงทั้ง 10 คน อายุระหว่าง 63 - 67 ปี สถานภาพสมรส ระดับการศึกษาประถมศึกษา สมาชิกส่วนใหญ่ทำเป็นอาชีพเสริม ลักษณะงานที่ต้องรับผิดชอบ คือ การผลิต

1. ปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) เรียงลำดับได้ดังนี้

1) ด้านการจัดการกลุ่ม กลุ่มยังขาดการจัดทำโครงสร้างกลุ่มที่ชัดเจน ขาดการวางแผนการดำเนินงาน กลุ่มยังขาดความเข้าใจในเรื่อง การจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน การจัดทำแผนธุรกิจ 2) ด้านการจัดการการผลิต คุณภาพสินค้าไม่คงที่ กระบวนการผลิตไม่สม่ำเสมอ ขาดทักษะในการทำลายผ้ามัดย้อมตามความต้องการของลูกค้า และขาดการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า 3) ด้านผลิตภัณฑ์ ลายผ้ามัดย้อมยังมีความคล้ายคลึงกับพื้นที่อื่น ลายผ้ามัดย้อมยังไม่แสดงออกถึงอัตลักษณ์สินค้าในพื้นที่หรือลายเฉพาะหนึ่งเดียว ขาดการสร้างตราสัญลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ และยังขาดการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ผ่านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน 4) ด้านการจัดการการตลาด กลุ่มขาดในเรื่องการสื่อสารหรือการเข้าถึงผู้บริโภค ขาดช่องทางการตลาดทางขายออนไลน์ กลุ่มมีช่องทางการขายมีเพียงช่องทางเดียว ขาดการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด 5) ด้านการจัดการการเงินและบัญชี ขาดเงินทุนหมุนเวียน ขาดแหล่งเงินทุนและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และขาดความรู้ความเข้าใจการจัดทำบัญชีตามมาตรฐาน

2. ความต้องการเพื่อการพัฒนาของผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) เรียงลำดับได้ดังนี้

1) ด้านความรู้ กลุ่มมีความต้องการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการจัดการแต่ละด้านดังนี้ ด้านการจัดการกลุ่ม ด้านการจัดการการผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดการการตลาด ด้านการจัดการการเงินและบัญชี 2) กลุ่มต้องการเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต 3) กลุ่มต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อใช้ในการหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายกิจการ

คำสำคัญ : ปัญหา, ความต้องการ, การพัฒนาผู้สูงอายุ

¹สาขาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

Abstract

This research. The objective is to study the problems from the operations of the geriatric occupation group (tie dye fabric) and to study the development needs of the geriatric occupational group (tie dyed fabric). Research is quantitative and qualitative. The tools used to collect the data were questionnaires and interviews using 10 group members, bringing together the problems and needs of the elderly group (tie-dyed fabric). In each area, let's study the needs in detail.

Geriatric Occupation Group (Tie Dyed Fabric) The members are all 10 females, aged between 63 - 67 years old, marital status, primary education level. Most of the members do it as an auxiliary occupation. The type of work to be responsible for is production.

1. Problems from the operation of the geriatric occupational group (tie-dyed fabrics) Sortable as follows:

1) In the field of group management, the group lacks a clear group structure. Lack of operational planning the group also lacked a sense of gratitude for the matter. Registration of community enterprises Business plan 2) Production management, product quality is not stable, production process is uneven. Lack of skill in breaking tie-dye fabrics according to customer requirements and lack of forecasting of customer needs 3) Product side The tie dye pattern is similar to other areas. The tie-dye pattern also does not express the specific product characteristics of the product in the area or the specific pattern. Lack of emblem construction, packaging, and lack of product quality development to pass community product standards 4) Marketing management. The group lacks communication or consumer access. Lack of online sales marketing channels The group has only one sales channel. 5) Lack of marketing strategy planning 5) Financial and accounting management, lack of working capital, lack of funding sources and ability to access funding sources, and lack of knowledge and understanding of standard accounting.

2. The need for the development of the elderly group (tie-dyed fabrics) Sortable as follows:

1) Knowledge The group needs to learn to enhance each of the following management skills: group management, production management, product, marketing management, financial and accounting management, 2) The group needs machinery used in manufacturing 3) The group needs government support. Access to both public and private funding sources for business turnover and capital for expansion.

Keywords: Problem, Need, Occupational Group Development

1. บทนำ

ปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำในการกระจายรายได้ เป็นปัญหาที่สำคัญปัญหาหนึ่งในสังคมไทยโดยเฉพาะประชาชนระดับรากหญ้า ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ของประเทศ การพัฒนาประเทศจึงต้องมุ่งเน้นทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคมควบคู่กันไป แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทย โดยเน้นการพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับ

ประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม มุ่งการแก้ปัญหาในด้านเศรษฐกิจ โดยการเพิ่มรายได้ ด้วยการสนับสนุนให้แต่ละชุมชนมีการรวมกลุ่มในลักษณะของ “กลุ่มอาชีพ” และส่งเสริมให้มีการนำภูมิปัญญาและวัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ในการสร้างสรรค์สินค้า หรือบริการนำไปสู่การพึ่งพาตนเอง และเพิ่มรายได้ให้กับชุมชน ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุ ระยะที่ 3 (พ.ศ.2566-2580) มุ่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุ ในการพัฒนาอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้ เป็นการส่งเสริมศักยภาพผู้สูงอายุในการร่วมเป็นพลังขับเคลื่อนประเทศด้วยการเสริมทักษะด้านอาชีพที่เหมาะสมกับวัย สมรรถนะทางกาย ลักษณะงาน และส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกันระหว่างกลุ่มวัย ทำให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงในชีวิต(กรมกิจการผู้สูงอายุ.2565)

สถาบันอุดมศึกษาในสามจังหวัดชายแดนใต้มีหน้าที่ในด้านการพัฒนาท้องถิ่น ซึ่งเป็นหัวใจหลักในการให้บริการวิชาการขับเคลื่อนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ วิถีคิด วิถีการวางแผน ซึ่งในการพัฒนาได้กำหนดให้ตำบลท่าสาปเป็นพื้นที่พัฒนาของมหาวิทยาลัย (Area Base) ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลท่าสาปประกอบอาชีพเกษตรกรรม อาศัยแรงงานในครัวเรือนเป็นหลัก โดยกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามดัย้อม) เป็นกลุ่มอาชีพที่เกิดขึ้นใหม่ เป็นการร่วมตัวกันของผู้สูงอายุที่ว่างงาน ต้องการหารายได้เสริมเพื่อช่วยเหลือครอบครัวและใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างสรรค์จากภูมิปัญญาของชาวบ้าน แสดงถึงรากฐานและวัฒนธรรมในพื้นที่ และเป็นหนึ่งในกลุ่มอาชีพที่มีศักยภาพสูง หากได้รับการส่งเสริมการพัฒนา จะสามารถสร้างความเจริญก้าวหน้า การกระจายงาน การกระจายรายได้และพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่ได้มากที่สุด (วรารณ เพชรช่วย, 2558) การพัฒนาจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด หากได้มีการสำรวจความต้องการถึงปัญหาและความต้องการเพื่อการพัฒนาชุมชนนั้นๆ โดยตรง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นถึงปัญหาและความต้องการ ในการพัฒนาชุมชนผู้สูงอายุ (ผ้ามดัย้อม) อันจะช่วยนำมาซึ่งการจัดการบริการวิชาการที่มีประสิทธิภาพ ตรงกับความต้องการของกลุ่มอาชีพและเป็นการ สร้างงาน สร้างอาชีพ รวมถึงการสร้างเสริมเศรษฐกิจของพื้นที่ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา ให้เข้มแข็งและยั่งยืนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามดัย้อม) ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา
2. เพื่อศึกษาความต้องการและการพัฒนาชุมชนผู้สูงอายุ (ผ้ามดัย้อม) ตำบลท่าสาป

3. แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การตลาดคือการบริหารความสัมพันธ์กับลูกค้าที่ทำกำไร โดยมีเป้าหมาย ดึงดูดลูกค้าใหม่โดยการสร้างคุณค่าสูงสุด และรักษาลูกค้าเดิมโดยการสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้ากระบวนการตลาด 5 ขั้นตอน ได้แก่ 1.เข้าใจความต้องการลูกค้า 2. ออกแบบกลยุทธ์การตลาดที่ขับเคลื่อนคุณค่าลูกค้า 3. บูรณาการโปรแกรมการตลาดเพื่อส่งมอบคุณค่าสูงสุด 4. สร้างความสัมพันธ์กับลูกค้าที่ทำกำไร และ 5.ถือคุณค่าจากกำไรและคุณค่าลูกค้าความสัมพันธ์การตลาดเป็นการบูรณาการ 4Ps 4Cs 4As เข้าด้วยกันดังนี้

4Ps ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ตั้งราคา ช่องทางจำหน่าย การสื่อสารการตลาด

4Cs ได้แก่ คุณค่าเพิ่ม ต้นทุนซื้อ ซื้อได้สะดวก การติดต่อสื่อสารกัน

4As ได้แก่ ถูกตัว ถูกสตางค์ ถูกตาม ถูกต้อง

คุณค่าลูกค้า (Customer equity) คือผลรวมของมูลค่าตลอดชีวิตลูกค้าทั้งลูกค้าในปัจจุบันและอนาคตโปรแกรมการตลาดมีผลกระทบต่อคุณค่ากิจการด้วยการส่งผ่านมูลค่าลูกค้าตลอดชีพและคุณค่าลูกค้า (สีปชาติ อินทะไชย.2560)

การผลิต คือ การนำเอาปัจจัยการผลิตต่างๆ ประกอบด้วย ที่ดิน แรงงาน ทุน ผู้ประกอบการผ่านกระบวนการผลิต หรือกรรมวิธีในการผลิต จนกระทั่งออกเป็นสินค้าหรือบริการสำเร็จรูปเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค การผลิตได้ในปริมาณที่ลูกค้าต้องการ เป็นวัตถุประสงค์หลักที่สำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งของการบริหารการผลิต องค์การจึงต้องวางแผนใช้ปัจจัยการผลิตให้เกิดประโยชน์สูงสุด กระบวนการการผลิต ถือเป็นหัวใจสำคัญของธุรกิจที่ต้องควบคุมให้มี “คุณภาพ” โดยปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความผันแปรของคุณภาพของกระบวนการผลิตคือ “คน” เพราะเป็นสาเหตุที่อาจทำให้เกิดความผิดพลาดด้านการจัดการ เช่น ขาดการวางแผนที่ดี ขาดความรู้ ความชำนาญ ความคิดสร้างสรรค์ที่มากพอ อีกประการหนึ่งคือ “เครื่องจักร” ความพร้อมของเครื่องจักรเป็นตัวกำหนดคุณภาพของผลผลิต และ “วัตถุดิบ” หากวัตถุดิบตั้งต้นขาดคุณภาพผลผลิตที่ได้ก็จะขาดคุณภาพตามไปด้วย ดังนั้นผู้ผลิตต้องควบคุมคุณภาพของคน เครื่องจักร วัตถุดิบ ให้ได้มาตรฐานเพื่อให้กระบวนการผลิตเป็นไปอย่างมีคุณภาพ สร้างความน่าเชื่อถือ และความนิยมให้กับสินค้าที่ผลิต (สุรเชษฐ์ บุญพิทักษ์, 2561)

การบริหารการเงินและบัญชี หมายถึง การรับ/จ่าย เก็บรักษาและบริหารเงิน การบัญชีเกี่ยวข้องกับขั้นตอนต่างๆ เช่น การจดบันทึก การจัดหมวดหมู่ การสรุปผล การวิเคราะห์และแปลความหมาย เป็นการนำข้อมูลในรายงานทางการเงินมาทำการวิเคราะห์ ในการวางแผนและตัดสินใจแก่ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจ เช่น ผู้บริหารในองค์กรธุรกิจ เจ้าของกิจการ เจ้าหน้าที่ ผู้ลงทุน เป็นต้น งบการเงินเป็นรายงานทางการเงินที่แสดงข้อมูลเกี่ยวกับฐานะทางการเงินของกิจการ ผลการดำเนินงานและการเปลี่ยนแปลงฐานะทางการเงินของกิจการ ระบบบัญชีและการเงินถือเป็นเครื่องมือที่มีความสำคัญในการควบคุมการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวางแผนและการตัดสินใจในการดำเนินธุรกิจ ต่อไปได้อย่างมั่นคง ระบบบัญชีและการเงินจึงมีความจำเป็นมากในการดำเนินงาน นอกจากนั้นแล้วยังเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารเพื่อใช้ในการประเมินผลและวางแผนการดำเนินงานของกิจการ ระบบบัญชีและการเงินที่ดีนั้นต้องสามารถจัดทำรายงานทางการเงินที่รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ ถูกต้อง เชื่อถือได้ และประหยัดเวลาและค่าใช้จ่าย นอกจากนี้ระบบบัญชีที่ดีจะต้องควบคู่ไปกับการควบคุมภายในที่ดีด้วย (สุวัฒนา พวงสุวรรณ, สิทธิชัย นวลเศรษฐ และ โสพิศพิไล ทองใส. 2560)

การบริหารจัดการกลุ่มการบริหารจัดการที่ดี ทำให้กลุ่มประสบความสำเร็จ แต่บางกลุ่มมีการบริหารจัดการที่ล้มเหลว จนจำเป็นต้องหยุดกิจการกลุ่ม และบางกลุ่มยังคงดำรงอยู่แต่ไม่สามารถพัฒนาให้เติบโตได้ สาเหตุของปัญหาส่วนใหญ่มาจากการบริหารจัดการกลุ่มที่ยังไม่มีประสิทธิภาพ ขาดแรงจูงใจของสมาชิกในการมีส่วนร่วม และคณะกรรมการ มีทักษะด้านการบริหารจัดการยังไม่เพียงพอ (กรมการพัฒนาชุมชน, 2562) การบริหารจัดการกลุ่ม/องค์กรชุมชน ให้มีประสิทธิภาพ โดยใช้ หลักธรรมาภิบาล ประกอบด้วย 1. หลักนิติธรรม คือ ต้องเป็นไปตามกฎ ระเบียบของราชการ และของกลุ่ม 2. หลักคุณธรรม ต้องให้เป็นธรรมกับสมาชิกทุกคนโดยเท่าเทียมกัน 3. หลักความโปร่งใส ต้องมีความโปร่งใส สมาชิกสามารถตรวจสอบได้ 4. หลักการมีส่วนร่วม ต้องให้สมาชิกมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆ อย่างต่อเนื่อง 5. หลักความรับผิดชอบ ทุกคนต้องมีความรับผิดชอบต่อบทบาทและหน้าที่ของตน 6. หลักความคุ้มค่า : ต้องใช้จ่ายอย่างประหยัด คุ้มค่ากับต้นทุน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด (สุรเดช วรรณศิริ, 2559)

4. วิธีดำเนินการ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีวิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview), การสนทนากลุ่ม (Focus Group) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์เจาะลึกประเด็นปัญหาและความต้องการ เพื่อการพัฒนากลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา ได้เสนอเป็นขั้นตอนตามลำดับดังนี้

4.1 กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษา เป็นกลุ่มสมาชิกที่เข้าร่วมจัดตั้งกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา จำนวน 10 คน

4.2 วิธีการรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

วิธีการรวบรวมข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์แบบเจาะลึก การสนทนากลุ่ม จำนวน 10 คน

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล (Data Collection)

แบบสัมภาษณ์ (Interview)

เครื่องมือที่ใช้ที่ใช้เป็นแบบสอบถามแบบกลุ่ม(Group Interview) โดย แบ่งเนื้อหา ดังนี้

- 1) ปัญหาการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม)
- 2) ความต้องการเพื่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม)

5. ผลการศึกษา

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) ตำบลท่าสาป ของจังหวัดยะลาและศึกษาความต้องการเพื่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) ตำบลท่าสาป จังหวัด เป็นการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์กลุ่มอาชีพ แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ทำการวิเคราะห์ปัญหาด้วยวิธี การสนทนากลุ่ม (Focus Group) โดยใช้เครื่องมือประกอบการเก็บข้อมูล คือ 1) แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์แบบปลายเปิด โดยให้สมาชิกในกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) เป็นผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 10 คน ได้ผลดังนี้

ผู้ตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ สมาชิกเป็นเพศหญิงทั้ง 10 คน มีอายุ 63 - 67 ปี สถานะภาพส่วนใหญ่สมรส และประกอบอาชีพหลัก การเกษตร อาชีพรอง ผลิตผู้มดัย่อม โดยลักษณะงานที่ต้องรับผิดชอบ ส่วนใหญ่ทำหน้าที่ด้านการผลิต

ความคิดเห็นที่มีต่อสภาพปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) 1) ด้านการจัดการกลุ่ม กลุ่มยังขาดการจัดทำโครงสร้างกลุ่มที่ชัดเจน ขาดการวางแผนการดำเนินงาน กลุ่มยังขาดความเข้าใจในเรื่อง การจดทะเบียนวิสาหกิจชุมชน การจัดทำแผนธุรกิจ 2) ด้านการจัดการการผลิต คุณภาพสินค้าไม่คงที่ กระบวนการผลิตไม่สม่ำเสมอ ขาดทักษะในการทำสายผู้มดัย่อมตามความต้องการของลูกค้า และขาดการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า 3) ด้านผลิตภัณฑ์ สายผู้มดัย่อมยังมีความคล้ายคลึงกับพื้นที่อื่น สายผู้มดัย่อมยังไม่แสดงออกถึงอัตลักษณ์สินค้าในพื้นที่หรือสายเฉพาะหนึ่งเดียว ขาดการสร้างตราสัญลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ และยังขาดการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ผ่านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน 4) ด้านการจัดการการตลาด กลุ่มขาดในเรื่องการสื่อสารหรือการเข้าถึงผู้บริโภค ขาดช่องทางการตลาดทางขายออนไลน์ กลุ่มมีช่องทางการขายมีเพียงช่องทางเดียว ขาดการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด 5) ด้านการจัดการการเงินและบัญชี ขาดเงินทุนหมุนเวียน ขาดแหล่งเงินทุนและความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและขาดความรู้ความเข้าใจการจัดทำบัญชีตามมาตรฐาน

ข้อมูลความต้องการเพื่อการพัฒนาของผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้ กลุ่มมีความต้องการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการจัดการแต่ละด้านดังนี้ ด้านการจัดการกลุ่ม ด้านการจัดการการผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดการการตลาด ด้านการจัดการการเงินและบัญชี 2) กลุ่มต้องการเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต 3) กลุ่มต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อใช้ในการหมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายกิจการ

6. อภิปรายผล

จากผลการวิจัยปัญหาและความต้องการเพื่อการพัฒนาของผู้สูงอายุ (ผู้มดัย่อม) ตำบลท่าสาป จังหวัดยะลา มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผล ดังนี้

ในการวิเคราะห์ข้อมูลของบุคคลที่ทำแบบสอบถาม เป็นผู้สูงอายุ เพศหญิง มีอายุระหว่าง 63 - 67 ปี ส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส มีอาชีพหลักคือเกษตรกร ส่วนการผลิตผ้ามัดย้อมจะเป็นอาชีพลำดับที่ 2 โดยมีหน้าที่ในกลุ่มคือการผลิต สอดคล้องกับ งานวิจัยของ พายุ นาวาคุระ(2564) เรื่อง แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบล หนองบ่ออำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้สูงอายุเป็นผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย มีอายุ 60-69 ปี สถานภาพสมรส อาชีพส่วนใหญ่คือเกษตรกร

สภาพปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) 1. ด้านการจัดการกลุ่มยังมีโครงสร้างกลุ่ม ที่ไม่ชัดเจน ยังไม่มีการวางแผนการทำงาน การทำแผนธุรกิจและขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ ลัดดาวัลย์ กันธรรม และอนันต์ อุปสอด (2562) เรื่อง การบริหารจัดการกลุ่มอาชีพชุมชนของเทศบาลตำบล ทาเคเหนือ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน พบว่า ด้านการจัดองค์การ Organizing สมาชิกในกลุ่มย่อย ยังขาดความเข้าใจในการ รวมกลุ่มรวมถึงยังไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ที่แท้จริงในการรวมกลุ่มอาชีพ ผู้นำกลุ่มในบางตำบล ยังเป็นเพียงผู้นำ ตามระบบ โครงสร้าง 2. ด้านการจัดการการผลิต คุณภาพสินค้าไม่คงที่ กระบวนการผลิตไม่สม่ำเสมอ ขาดทักษะในการทำลายผ้ามัดย้อม ตามความต้องการของลูกค้า และขาดการพยากรณ์ความต้องการของลูกค้า 3. ด้านผลิตภัณฑ์ ลายผ้ามัดย้อมยังมีความคล้ายคลึง กับพื้นที่อื่น ลายผ้ามัดย้อมยังไม่แสดงออกถึงอัตลักษณ์สินค้าในพื้นที่หรือลายเฉพาะหนึ่งเดียว ขาดการสร้างตราสัญลักษณ์ บรรจุภัณฑ์ และยังขาดการพัฒนาคุณภาพสินค้าให้ผ่านมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัย อัจฉราภรณ์ จุฑาผาด และอินทร อินอุณโชติ (2563) เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เล่มอ่อนเพชรพาร์ม 101 บ้านดอนหาด ตำบลท่าม่วง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าผลิตภัณฑ์บางประเภทยังไม่มีบรรจุภัณฑ์ที่ได้มาตรฐาน รูปแบบผลิตภัณฑ์ชุมชนยังไม่มีรูปแบบเฉพาะตัว และยังไม่มีความแตกต่าง ขาดทักษะการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ และขาดองค์ความรู้ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ 4. ด้านการจัดการการตลาด ยังขาดในเรื่องการสื่อสารเพื่อให้เข้าถึง ผู้บริโภค การจำหน่ายมีเพียงช่องทางเดียวยังไม่มีการตลาดทางออนไลน์ สอดคล้องกับ งานวิจัย บัญชา อินทะกุล (2560) เรื่อง กลยุทธ์การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนจังหวัดเชียงใหม่ อย่างยั่งยืน พบว่า กลุ่มวิสาหกิจชุมชนข้าวกล้องงอกคนเมือง ขาดการวางแผนกลยุทธ์ทางการตลาด การมีช่องทางการจัดจำหน่ายสินค้าที่ยังไม่มี ความหลากหลายขาดความรู้ในการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาใช้ในการประชาสัมพันธ์และขยายช่องทางการจัดจำหน่ายให้ กว้างขวางเพิ่มขึ้นโดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ 5. ด้านการจัดการการเงินและบัญชี ขาดเงินทุนหมุนเวียน ขาดแหล่งเงินทุนและ ความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและขาดความรู้ความเข้าใจการจัดทำบัญชีตามมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นฤทัย สถิตอินทาทพร และวีไลวัจน์ ฤกษ์ฤทธิ (2560) วิจัยเรื่องการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบล โนนเมือง: กรณีศึกษา กลุ่มปลา1เดียวบ้านห้วยบง ตำบลโนนเมือง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ที่ให้แนวทางว่ากลุ่มควร หาทุนสนับสนุนการเงินและควรฝึกอบรมผู้ทำบัญชีให้ทำบัญชีขั้นสูงได้

ความต้องการเพื่อการพัฒนาของผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ประกอบด้วย 1. ด้านความรู้ กลุ่มต้องการเรียนรู้เพื่อ เพิ่มทักษะในด้านการจัดการกลุ่ม ด้านการจัดการการผลิต ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดการการตลาด ด้านการจัดการการเงิน และบัญชีสอดคล้องกับ งานวิจัย ดวงพร กิจอาทร, ศิริสรณ์เจริญ กมลลิมสกุล และทวี วัชรเกียรติศักดิ์ (2560) เรื่องการพัฒนา กลุ่มอาชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา พบว่า ระดับความต้องการ ได้รับการส่งเสริมกลุ่มอาชีพมากที่สุด ได้แก่ การแปรรูปสมุนไพร/ยาต้มยาหม่องและความต้องการให้มีการอบรมความรู้การ รวมกลุ่มและบริหารจัดการกลุ่ม ด้านการจัดหาตลาดสนับสนุนผลผลิตของกลุ่มผู้สูงอายุ และการลงทุนเริ่มต้น 2) กลุ่มต้องการ เครื่องจักรที่ใช้ในการผลิต 3) กลุ่มต้องการการสนับสนุนจากภาครัฐ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนทั้งภาครัฐและเอกชนเพื่อใช้ในการ หมุนเวียนในการดำเนินธุรกิจและเงินทุนเพื่อใช้ในการขยายกิจการ

7. สรุปและข้อเสนอแนะ

จากสภาพปัญหาจากการดำเนินงานของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ทำให้ต้องมีการจัดการด้านต่างๆ ได้แก่ การจัดการกลุ่ม การจัดการด้านการผลิต การจัดการด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ การจัดการด้านการตลาด การจัดการด้านการเงิน และการจัดการด้านการทำบัญชี เพื่อให้กลุ่มอยู่รอดและเติบโตในระยะยาวได้อย่างมั่นคง โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. แนวทางการบริหารกลุ่มควรมีการสร้างแรงจูงใจให้สมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผน การตัดสินใจ เพราะจะทำให้เห็นถึงเป้าหมายได้ชัดเจน สามารถวางแผนให้ทันกับสภาพการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีผลต่อการอยู่รอดและความก้าวหน้าของกลุ่ม

2. จัดกิจกรรมการฝึกอบรมการพัฒนากระบวนการผลิตให้มีประสิทธิภาพ โคนนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ รวมทั้งการสร้างตราสัญลักษณ์ของสินค้า เพื่อเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของสินค้า

3. ควรส่งเสริมให้นำอัตลักษณ์ประจำท้องถิ่นที่มีคุณค่าและความงามมาเป็นแนวทางในการออกแบบลวดลาย และการนำเรื่องราวเกี่ยวกับบ้านท่าสาปมาเป็นเอกลักษณ์ ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรอบรมให้ความรู้เพิ่มเติม

4. ควรให้ความสำคัญกับการตลาดออนไลน์เพราะเป็นช่องทางการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ง่าย และประหยัดค่าใช้จ่าย ช่วยเพิ่มฐานลูกค้าให้กับทางกลุ่มได้

5. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามาช่วยเหลือในการหาแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม เพื่อสนับสนุนกลุ่มอาชีพ การวิจัย เรื่อง ปัญหาและความต้องการเพื่อการพัฒนาของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) ตำบลท่าสาป จังหวัด ยะลา มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ดังนี้

1. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง มหาวิทยาลัยในท้องถิ่น ควรสนับสนุนในการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการให้กับกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) แบบครบวงจรเช่น การผลิต การออกแบบผลิตภัณฑ์ การสร้างแบรนด์ สินค้าและการจัดการด้านตลาด การบัญชี เทคโนโลยีการผลิต สารสนเทศเพื่อธุรกิจ

2. หน่วยงานภาครัฐควรจะเป็นผู้สนับสนุนและประสานงานให้มีการเชื่อมโยงกลุ่มอาชีพผ้ามัดย้อม แบบเดียวกันเข้าเป็นเครือข่าย เพื่อให้ได้มีการถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันได้ โดยมีการจัดการแลกเปลี่ยนความรู้ผ่าน การศึกษาดูงาน

3. หน่วยงานภาครัฐควรส่งเสริมและสนับสนุน งบประมาณ รวมไปถึงเงินทุน โดยให้การสนับสนุนให้กลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม) เพื่อเป็นทุนการดำเนินงานในการจัดตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่อไป

4. สถาบันการศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยในท้องถิ่น ควรเป็นที่เลี้ยง ติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้เกิดความยั่งยืนของกลุ่มอาชีพผู้สูงอายุ (ผ้ามัดย้อม)

8. เอกสารอ้างอิง

กรมการพัฒนาชุมชน. (2562). **แนวทางการจัดตั้งและพัฒนา กลุ่มอาชีพ**. กรุงเทพมหานคร: กรมการพัฒนาชุมชน.

กรมกิจการผู้สูงอายุ. (2565). **แผนปฏิบัติการด้านผู้สูงอายุ ระยะที่ 3 (พ.ศ.2566-2580)**. 12.

ดวงพร กิจอาทร, ศิริสรณ์เจริญ กมลลัมสกุล และทวี วัชรเกียรติศักดิ์. (2560). การพัฒนากลุ่มอาชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลมะเกลือใหม่ อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา. **วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชนแห่งประเทศไทย ในพระราชูปถัมภ์ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี**, 6(2). 74-85.

นฤทัย สถิตอินทาทพร และวิไลวัจน์ กฤษณะภูติ. (2560). **การจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนเมือง: กรณีศึกษา กลุ่มปลา1เดียว**. สืบค้นวันที่ 1 ตุลาคม 2565, จาก <https://gsbooks.gs.kku.ac.th>.

- บัญชา อินทะกุล. (2560). กลยุทธ์การพัฒนาเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ อย่างยั่งยืน. สืบค้นวันที่ 27 กันยายน 2565, จาก <http://www.cmruir.cmru.ac.th/>.
- พายุ นาวาศูระ. (2564). แนวทางการพัฒนาอาชีพสำหรับผู้สูงอายุของบ้านหนองบ่อ ตำบลหนองบ่อ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี. มนุษยสังคมสาร (มสส.), 19(3). 21-42.
- ลัดดาวัลย์ กันธรรม และอนันต์ อุปสอด. (2562). การบริหารจัดการกลุ่มอาชีพชุมชนของเทศบาลตำบลทากาศเหนือ อำเภอแม่ทา จังหวัดลำพูน. วารสารวิทยาลัยสงฆ์นครลำปาง, 8(2). 60-74.
- สืบชาติ อันทะไชย. (2560). เอกสารคำสอนรายวิชาหลักการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรธานี. สืบค้นเมื่อ 27 กันยายน 2565, จาก <https://ms.udru.ac.th/subchart/wp-content/>.
- สุรเชษฐ์ บุญพิทักษ์. (2561). กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพสำคัญต่อการดำเนินธุรกิจอย่างไร. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2565, จาก <https://industry-media.com/index.php/articles/industry-story/item/1191-t-mark>.
- สุรเดช วรรณศิริ. (2559). หลักการบริหารจัดการกลุ่มให้มีประสิทธิภาพ. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2565, จาก <http://kmcddccs.blogspot.com/2016/03/blog-post.html>.
- สุวัฒนา พวงสุวรรณ สิทธิชัย นวลเศรษฐ และ โสพิศพิไล ทองใส. (2560). แนวทางการพัฒนาระบบการเงินและบัญชี เพื่อสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ผลกระทบต่อเครื่องแกงวิสาหกิจชุมชนเครื่องแกงแม่หนูลี トラปรุงทิพย์ อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2565, จาก <https://riss.rmutsv.ac.th/project/?id=2479>.
- อัจฉราภรณ์ จุฑาผาด และอินทร อินอุณโชติ. (2563). การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เล่มอ่อน เพรชฟาร์ม 101 บ้านดอนหาด ตำบลท่าม่วง อำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. วารสารวิจัยวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์, 5(1). 31-45.